

VIGNET

VISIEDOCUMENT KJP

LIEKE, 14 JAAR

Lieke is 14 jaar. Ze heeft op alle gebieden altijd goed gefunctioneerd. In het afgelopen jaar is ze, na een gezondheidscampagne op school, gaan afvallen. Aanvankelijk op een gezonde manier, maar naarmate ze meer afviel sloeg ze er steeds meer in door. Ouders kregen langzaam in de gaten hoe ongezond ze er uit zag en hoe weinig ze at. Ze probeerden haar op allerlei manieren te motiveren meer te eten, maar de ruzies daarover werden steeds heftiger.

Lieke was ook altijd in beweging, fietste met een omweg naar school, rende nog een keer extra de trap op, deed iedere avond vele (buik)spieroefeningen. Het lukte ouders niet haar tot rust te manen. Ten einde raad gingen ze naar de huisarts. Deze schrok zo van het zeer forse ondergewicht van Lieke dat hij haar met spoed naar de kinderarts stuurde.

Na alle controles bleken er veel lichaamsfuncties niet helemaal goed meer te werken. Lieke moest meteen opgenomen worden om te voorkomen dat ze zou overlijden aan de gevolgen van haar ondergewicht. Hier schrok ze zo van dat het Lieke op de afdeling in eerste instantie nog wel lukte om meer te gaan eten. Toen ze uit de lichamelijke gevarenszone was nam de kinderpsychiatrie de behandeling over. Lieke en haar ouders gingen het vol goede moed weer thuis proberen. In korte tijd ging dat echter weer mis en moest Lieke weer opgenomen worden. Op de kinderafdeling lukte het echter niet meer. De verpleging kon niet aanzien hoe dit kind, in hun ogen willens en wetens, zichzelf te gronde richtte, terwijl in de kamer ernaast een doodziek kind vocht voor zijn leven. Lieke voelde deze sfeer haarfijn aan, ervaarde geen steun en het eten werd alsmaar moeilijker. Uiteindelijk had Lieke sondevoeding nodig, maar daar was ze het niet mee eens. De kinderpsychiater werd ingeschakeld om te beoordelen wat er extra nodig was om Lieke de sondevoeding te kunnen geven en om het verpleegkundig team te ondersteunen deze ingewikkelde patiënt wat beter te snappen en te kunnen begeleiden.

Toen Lieke lichamelijk stabiel genoeg was werd ze overgeplaatst naar de specialistische kinderpsychiatrische eetstoornisafdeling, waar het even weer beter ging en ze de sondevoeding een tijdje kon accepteren. Maar ook hier werd het moeilijker toen ze in gewicht aan kwam, en kwam ze steeds meer in verzet tegen haar behandeling. Uiteindelijk was er een maatregel voor gedwongen opname nodig omdat ze wegliep van de afdeling. En nog wat later een extra maatregel om de sondevoeding onder dwang te kunnen laten plaats vinden. Ondertussen kreeg Lieke therapie om meer grip te krijgen op haar ingewikkelde gedachten zodat ze beetje bij beetje ook meer eigen motivatie kreeg om aan te komen en te overleven. Ook ouders kregen therapie om Lieke beter te kunnen steunen in deze moeilijke strijd.

Nu, een half jaar na de eerste opname op de kinderafdeling, is Lieke weer thuis. Ze is bijna op een gezond gewicht, maar het kost haar nog steeds heel veel moeite om dat vast te houden. Ze heeft nog twee keer per week een behandeldag in het kinderpsychiatrische ziekenhuis en ouders komen ook nog wekelijks bij de gezinstherapeut.